

Janke Wikholms Krönika

April 2017

Nr 100!

På Folkets Hus i Blomstermåla!

Så ska den hundra krönika äntligen skrivas. Det känns lite extra. Att den måste vara speciellt klok och tankeväckande. Talet hundra är ju så magiskt. Krönikan skrivs delvis under en "sovmorgon" på Post Hotel i Oskarshamn. Jag hinner läsa DN:s ledare innan vi för tredje gången ska genomföra "Gustaf-programmet" för Södra Cell Mönsterås. Vi håller till på Folkets Hus i Blomstermåla där det kryllar av fotografier av musiker och dansband. Ett kulturminnesmärke värt att besöka!

Ledaren tar upp Trumps första hundra dagar i Vita Huset. Kanske är det den hundra arbetsplatsen som vi besöker? Jag har lovat/hotat min ridlärare att jag ska rida på min hundraårsdag. På den drygt tre km långa skidslungan i Siknäs har jag som mål att åka hundra gånger innan säsongen är slut. Så det är något magiskt med hundra!

På mer än hundra arbetsplatser har vi visat dokumentären "Gustaf & Pernilla". Efter filmen har vi genomfört bra diskussioner om riskbedömningar, personligt skydd, att jobba som entreprenör m.m. Vi började den 5 december 2014 och börjar nu komma till slutet av projektet. Min fru Margaretha och jag, som åkt Sverige runt med Gustaf, har träffat ett stort antal människor. Gensvaret har varit enormt. Vi har påverkat många och tillsammans med Gustaf säkert bidragit till att de blir försiktigare, ifrågasättande och använder sin personliga skyddsutrustning. Det är bra.

En sovmorgon hinner man läsa tidningen lite extra. Ledaren menar att Trumps första tid som president inte riktigt blev som han tänkt. Att förändra sjukvårdssystem och skattelagstiftning är inte så enkelt som det kan låta på ett valmöte eller på Twitter. Att vara president kräver både engagemang och tålamod.

Översatt till arbetsmiljöarbete. Att påverka människor så att de ändrar sitt beteende är inte heller enkelt. I Sverige vill vi gärna att det ska finnas system, policy och verktyg för att åstadkomma saker.

Efter att ha arbetat med arbetsmiljö hyfsat länge menar jag att arbetet för att minska olyckor och förbättra den psykosociala arbetsmiljön också kräver ett stort engagemang. Ett större engagemang än vad vi har idag!

Projektet med "Gustaf & Pernilla" har skapat ett sådant engagemang som jag efterlyser. Kalkugnsolyckan i Luleå var ett typexempel på hur väldigt många fel görs utan att någon ingriper. Nordkalk hade kanske ett arbetsmiljöarbete på papperet och personerna som var på arbetsplatsen hade intyg på att de "gjort SSG". Men det hjälper föga när det inte fungerar i praktiken. Det finns tendenser i det svenska arbetsmiljöarbetet som påminner lite om en förstened kyrka: Orden finns, psalmerna sjungs och det beds flitigt böner. Men ingen eller få tror!

Aktuellt just nu är att sjukskrivningarna på grund av stress ökar. Orsaken till detta tvistar man om. Men alla är överens om att det skapar höga kostnader och mänskligt lidande. En stor del av de sjukskrivna är kvinnor i offentlig sektor. Begreppet "samvetsstress" har dykt upp i debatten. När man vill mer än man orkar, har tid eller får betalt för, mår man extra dåligt. Typiska arbetsplatser är vård och omsorg. Det är också svårt för många att få ihop det s.k. "livspusslet". Det finns väldigt många oförenliga krav från den privata sfären och arbetslivet. Obalansen skapar ohälsa.

För att lösa detta ställer många sin förhoppning till den drygt ett år gamla föreskriften "Organisatorisk och social arbetsmiljö". Jag tycker att den är bra och ett stort framsteg jämfört vad som fanns tidigare. Samtidigt har jag lite svårt att tro att en "AFS" ska kunna lösa problemen med ledarskap och begränsade resurser i offentlig sektor. Det är tillräckligt bra om den kan skapa en bättre psykosocial arbetsmiljö. Samhällsproblemen i övrigt måste våra politiker ta hand om!

*Arbetsmiljöhälsningar!
Janke Wikholm*

Skicka synpunkter på krönikan till info@jankewikholm.se
Läs flera krönikor på www.jankewikholm.se

JWAB
JANKE WIKHOLM AB